

NGÀY THẾ GIỚI TRUYỀN GIÁO LẦN THỨ 87

Chúa Nhật 20-10-2013

**“LOAN BÁO TIN MỪNG
VỚI LÒNG CAN ĐẢM”**

Ủy Ban Loan Báo Tin Mừng

**NGÀY THẾ GIỚI
TRUYỀN GIÁO
LẦN THỨ 87**

Chúa Nhật 20-10-2013

**“LOAN BÁO TIN MỪNG
VỚI LÒNG CAN ĐẢM”**

Ủy Ban Loan Báo Tin Mừng

**NGÀY THẾ GIỚI
TRUYỀN GIÁO
LẦN THỨ 87**

- 1. THÔNGIỆP CỦA
ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ**
- 2. TÓM TẮT THÔNGIỆP**
- 3. MƯỜI CÂU HỎI - ĐÁP**

Sứ Điệp Ngày Khánh Nhật Thế Giới Truyền Giáo năm 2013 của ĐTC Phanxicô

Anh chị em thân mến,

Năm nay, chúng ta cử hành Ngày Khánh Nhật Thế Giới Truyền Giáo vào dịp kết thúc Năm Đức Tin, một cơ hội quan trọng để củng cố tình bằng hữu của chúng ta với Chúa và cuộc hành trình của chúng ta như một Hội Thánh đang loan báo Tin Mừng với lòng can đảm. Trong bối cảnh này, tôi muốn đề ra một vài suy nghĩ.

1. Đức tin là một quà tặng quý giá từ Thiên Chúa. Quà tặng ấy mở tâm trí chúng ta để chúng ta có thể biết và yêu mến Ngài. Ngài muốn liên hệ với chúng ta để chúng ta được thông phần vào sự sống của Chính Ngài và làm cho cuộc đời chúng ta có ý nghĩa hơn, tốt lành hơn và đẹp đẽ hơn. Thiên Chúa yêu thương chúng ta! Tuy nhiên, đức tin cần phải được đón nhận. Do đó đòi buộc phải có một sự đáp trả cá nhân, lòng can đảm để phó thác vào Thiên Chúa, để sống tình yêu của Ngài và lòng biết ơn đối với lòng thương xót vô biên của Ngài của chúng ta. Tiếp đến, đức tin là một quà tặng, không chỉ dành riêng cho một số người, nhưng được ban tặng rộng rãi. Tất cả mọi người đều có thể cảm nghiệm niềm vui được Thiên Chúa yêu thương, niềm vui của ơn cứu độ! Và đức tin là một món quà mà người ta không thể giữ cho riêng mình, nhưng phải được chia sẻ: nếu chúng ta muốn chỉ giữ nó cho riêng mình, khi đó chúng ta sẽ trở thành những Kitô hữu bị cô lập, khô cằn và bệnh tật. Không thể tách việc rao giảng Tin Mừng ra khỏi việc làm môn đệ Đức Kitô, và đó là một sự dẫn thân liên tục làm cho toàn thể đời

sống Hội Thánh được sinh động. *“Lòng nhiệt thành truyền giáo là một dấu chỉ rõ ràng về sự trưởng thành của một cộng đoàn Hội Thánh”* (Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI, Tông huấn Verbum Domini, n. 95). Mỗi cộng đoàn là cộng đoàn “trưởng thành” khi tuyên xưng đức tin, cử hành đức tin ấy với niềm vui trong phụng vụ, sống đức ái và công bố Lời Chúa mà không biết mệt, khi ra khỏi “khu nội cảm” của mình để cũng đem Lời Chúa đến “những khu ngoại vi”, đặc biệt là những người chưa có cơ hội biết Đức Kitô. Sự vững chắc của đức tin của chúng ta, ở mức độ cá nhân và cộng đồng, cũng có thể được đo lường bằng khả năng truyền thông đức tin cho người khác, truyền bá đức tin và sống đức tin trong đức ái, làm chứng cho đức tin trước mặt những người mà chúng ta gặp gỡ và những người chung bước với chúng ta trên đường đời.

2. Năm Đức Tin, năm mươi năm sau ngày khai mạc Công Đồng Vaticanô II, thúc đẩy toàn thể Hội Thánh canh tân ý thức về sự hiện diện của mình trong thế giới hiện đại, và sứ vụ của mình giữa các dân tộc và các quốc gia. Đặc tính của truyền giáo không chỉ là vấn đề liên quan đến những khu vực địa lý nhưng là vấn đề liên quan đến các dân tộc, đến các nền văn hóa và những con người, bởi vì “những ranh giới” của đức tin không chỉ đi qua những địa điểm và truyền thống của con người, nhưng qua tâm hồn của mỗi con người bất kỳ nam nữ. Công đồng Vaticanô II đặc biệt nhấn mạnh đến bốn phận truyền giáo, bốn phận mở rộng ranh giới của đức tin, là của mỗi Kitô hữu và mỗi cộng đoàn Kitô hữu như thế nào: *“Vi Dân Thiên Chúa sống trong những cộng đoàn, đặc biệt là các giáo phận và giáo xứ, và chính trong những cộng đoàn này mà một*

cách nào đó Dân Thiên Chúa trở nên hữu hình trong những cộng đoàn ấy, cho nên những cộng đoàn ấy cũng phải làm chứng cho Đức Kitô trước mặt muôn dân” (Sắc Lệnh Ad Gentes, s . 37). Như thế mỗi cộng đoàn bị thách đố và được mời gọi nhận làm của riêng mình mệnh lệnh mà Chúa Giêsu đã trao phó cho các Tông Đồ là “*làm nhân chứng*” cho Người “*ở Giêrusalem, trong khắp vùng Giuđea và Samaria, và cho đến tận cùng trái đất*” (Cv 1: 8). Và điều này không phải là một bình diện thứ yếu của đời sống Kitô hữu, nhưng là một bình diện thiết yếu: tất cả chúng ta đều được sai đi trên các nẻo đường thế gian để đồng hành với anh em của mình, trong khi tuyên xưng và làm chứng cho đức tin vào Đức Kitô và làm sứ giả của Tin Mừng . Tôi mời gọi các Giám Mục, các linh mục, các Hội đồng linh mục và mục vụ, mỗi người và mỗi nhóm có trách nhiệm trong Hội Thánh hãy đặt tầm quan trọng của bình diện truyền giáo này lên hàng đầu trong các chương trình mục vụ và đào tạo, với ý thức rằng việc dấn thân làm tông đồ của mình sẽ không trọn vẹn nếu không bao gồm ý định “*làm chứng về Đức Kitô trước mặt muôn dân,*” trước mặt tất cả mọi dân tộc. Khía cạnh truyền giáo này không chỉ là một chiều kích mang tính chương trình trong đời sống của người Kitô hữu, mà còn là một chiều kích cơ cấu có ảnh hưởng tới toàn bộ mọi khía cạnh của cuộc sống người Kitô hữu.

3. Thường thì công việc rao giảng Tin Mừng không những chỉ gặp trở ngại ở bên ngoài nhưng còn ở trong cộng đồng Hội Thánh. Đôi khi lòng nhiệt thành, niềm vui, lòng can đảm, và hy vọng của chúng ta trở nên yếu ớt khi chúng ta rao giảng sứ điệp của Đức Kitô cho mọi người và giúp con người thời đại gặp gỡ

Đức Kitô. Đôi khi, một số người vẫn còn nghĩ rằng việc rao truyền Chân Lý Tin Mừng là một việc vi phạm đến tự do. Đức Phaolô VI đã nói một cách thật rõ ràng về điều này: *“Thật là ... một sai lầm khi áp đặt một điều gì đó trên lương tâm của anh em chúng ta. Nhưng lại là một chuyện khác khi đề nghị Chân Lý Tin Mừng và ơn cứu độ trong Đức Giêsu Kitô cho lương tâm của họ một cách rõ ràng, đầy đủ và trong sự hoàn toàn tôn trọng quyền tự do chọn lựa của họ ... chính là một cống hiến cho tự do”* (Tông Huấn Evangelii Nuntiandi, s. 80). Chúng ta phải luôn luôn có can đảm và niềm vui để đề nghị, một cách tôn trọng, cuộc gặp gỡ Đức Kitô, để biến mình thành người mang Tin Mừng của Người. Chúa Giêsu đến giữa chúng ta để chỉ cho chúng ta con đường cứu độ, và trao phó cho chúng ta sứ vụ làm cho mọi người biết con đường ấy, cho đến tận cùng trái đất. Thường thì chúng ta thấy rằng chính bạo lực, dối trá và sai lầm là những điều được người ta nhấn mạnh đến và đề ra. Thật là khẩn cấp để chiếu sáng trong thời đại chúng ta cuộc sống tốt đẹp của Tin Mừng qua việc rao giảng và làm chứng cho nó ngay cả trong chính nội bộ Hội Thánh, bởi vì theo quan điểm này, điều quan trọng là không bao giờ được quên một nguyên tắc cơ bản cho mỗi người rao giảng Tin Mừng: không thể rao giảng Đức Kitô mà không có Hội Thánh. Truyền giáo không bao giờ là một hành động cô lập, cá nhân hay riêng tư, nhưng luôn luôn là hành động của Hội Thánh. Đức Phaolô VI đã viết rằng *“khi một nhà giảng thuyết, một giáo lý viên hay một Mục Tử vô danh nhất, trong các vùng đất xa xôi nhất, rao giảng Tin Mừng, tập hợp cộng đồng nhỏ của mình hoặc một cử hành một bí tích, thậm chí một mình, nó vẫn là một hành động*

của Hội Thánh.” Đó “*không phải vì sứ vụ mà người ấy tự gán cho mình, hay bởi cảm hứng riêng, nhưng trong sự hiệp nhất với sứ vụ của Hội Thánh và nhân danh Hội Thánh*” (ibid. s. 60). Và điều ấy ban sức mạnh cho sứ vụ và làm cho tất cả các nhà truyền giáo và rao giảng Tin Mừng cảm thấy mình không bao giờ cô đơn, nhưng là một phần tử của một thân thể, được sinh động hóa bởi Chúa Thánh Thần.

4. Trong thời đại chúng ta, việc dịch chuyển đang lan tràn và sự dễ dàng của truyền thông qua “những phương tiện truyền thông mới” đã làm mọi người, kiến thức và kinh nghiệm hòa trộn lẫn vào nhau. Vì lý do công ăn việc làm, toàn thể gia đình di chuyển từ lục này sang lục địa khác. Những trao đổi chuyên môn và văn hóa, tiếp theo là du lịch và những hiện tượng tương tự tạo ra những di chuyển lớn của con người. Đôi khi ngay cả đối với những cộng đoàn giáo xứ, cũng rất khó để biết một cách chắc chắn và kỹ lưỡng những ai là những người qua lại hoặc sống ổn định trong một khu vực. Ngoài ra, trong những khu vực lớn hơn của những vùng trước kia theo truyền thống Kitô giáo, đang gia tăng số người xa lạ với đức tin, hoặc thờ ơ với bình diện tôn giáo hoặc được khích lệ bởi những niềm tin khác. Hơn nữa, việc một số người đã được rửa tội nhưng lại chọn lựa những cách sống dẫn họ xa đức tin là điều không mấy hiếm hoi, nên cần phải biến họ thành đối tượng của một “cuộc Tân Phúc Âm Hóa.” Thêm vào tất cả những điều này là sự kiện một phần lớn nhân loại chưa được Tin Mừng của Chúa Giêsu Kitô lan đến. Ngoài ra, chúng ta cũng đang sống một thời điểm khủng hoảng liên quan đến nhiều lĩnh vực khác nhau của cuộc sống, không chỉ về kinh tế, tài chính, an toàn thực phẩm, môi

trường, mà cả những lĩnh vực liên quan đến ý nghĩa sâu xa hơn về đời sống và những giá trị cơ bản đang tác động trên cuộc sống. Ngay cả sự chung sống của con người cũng bị đánh dấu bởi những căng thẳng và xung đột gây ra sự bất ổn và khó khăn trong việc tìm con đường dẫn đến một nền hòa bình vững bền. Trong tình huống phức tạp này, mà ở đó chân trời của hiện tại và tương lai dường như được biểu thị bởi những đám mây đáng lo ngại, việc can đảm đem Tin Mừng của Đức Kitô vào mọi thực tại còn cấp bách hơn nữa, vì Tin Mừng ấy là một thông điệp hy vọng, hòa giải, hiệp thông, một công bố về sự gần gũi của Thiên Chúa, về lời rao giảng rằng quyền năng của tình yêu Thiên Chúa có thể thắng vượt bóng tối sự dữ và dẫn đưa chúng ta trên con đường tốt lành. Con người thời đại chúng ta cần một ánh sáng chắc chắn chiếu soi con đường của mình mà chỉ cuộc gặp gỡ Đức Kitô mới có thể cung cấp. Chúng ta hãy mang đến cho thế giới này niềm hy vọng mà đức tin mang lại, qua chứng từ và với tình yêu của chúng ta ! Đặc tính truyền giáo của Hội Thánh không phải là việc cải đạo, nhưng là một chứng từ của đời sống; chứng từ này chiếu sáng đường đi và mang lại hy vọng và tình yêu. Hội Thánh - tôi nhắc lại một lần nữa - không phải là một tổ chức cứu trợ, một doanh nghiệp hay một tổ chức Phi Chính Phủ (NGO), nhưng là một cộng đoàn của những người, được sinh động hóa bởi tác động của Chúa Thánh Thần, đã sống và đang sống sự kỳ diệu của cuộc gặp gỡ Chúa Giêsu Kitô và muốn chia sẻ cảm nghiệm về niềm vui sâu xa, chia sẻ Sự Điệp cứu độ mà Chúa đã ban cho chúng ta. Chính Chúa Thánh Thần là Đấng hướng dẫn Hội Thánh trên con đường này.

5. Tôi muốn khuyến khích tất mọi người trở thành những người mang Tin Mừng của Đức Kitô và tôi đặc biệt biết ơn các nhà truyền giáo, các linh mục thừa sai (*Fidei Donum*), các tu sĩ nam nữ và giáo dân – mỗi ngày một đông hơn – là những người, đã đáp lại lời kêu gọi của Chúa, rời bỏ quê hương để phục vụ Tin Mừng trong các vùng đất và các nền văn hóa khác nhau. Nhưng tôi cũng muốn nhấn mạnh đến việc chính các Hội Thánh trẻ này đang tham gia một cách quảng đại biết bao vào việc gửi các nhà truyền giáo đến các Hội Thánh đang gặp khó khăn – [trong số đó] không hiếm những Hội Thánh có truyền thống Kitô giáo cổ xưa – và như thế mang sự tươi mát cùng nhiệt tình mà họ sống đức tin, là đức tin canh tân đời sống và mang lại niềm hy vọng. Sống theo tinh thần phổ quát này, bằng cách đáp lại mệnh lệnh của Chúa Giêsu, “Vậy các con hãy đi và làm cho muôn dân thành môn đệ” (Mt 28, 19), là một sự phong phú cho mỗi Hội Thánh địa phương, cho mỗi cộng đoàn và việc gửi các nhà truyền giáo không bao giờ là sự mất mát nhưng là mối lợi. Tôi kêu gọi những người cảm thấy ơn gọi này quảng đại đáp lại tiếng nói của Chúa Thánh Thần, và đừng sợ trở nên quảng đại với Chúa. Tôi cũng mời gọi các Giám Mục, các gia đình tu sĩ, các cộng đồng và tất cả các nhóm Kitô hữu hãy nâng đỡ, với sự sáng suốt và phân định cẩn thận, lời kêu gọi truyền giáo ad gentes và giúp đỡ các Hội Thánh đang thiếu các linh mục, các tu sĩ nam nữ và giáo dân, như thế sẽ giúp củng cố cộng đồng Kitô hữu này. Điều này cũng phải là sự quan tâm hiện nay giữa các Hội Thánh là phần tử của cùng một Hội Đồng Giám Mục hoặc một Vùng: điều quan trọng là các Hội Thánh có nhiều ơn gọi hãy quảng đại giúp đỡ các Hội

Thánh đang thiếu ơn gọi. Tôi cũng kêu gọi các nhà truyền giáo, đặc biệt là các linh mục thừa sai *fidei donum* và giáo dân, hãy sống với niềm vui phục vụ quý báu của họ trong những Hội Thánh mà họ được gửi đến, và mang niềm vui cũng như kinh nghiệm của họ trở lại cho các Hội Thánh đã gọi họ đi, bằng cách nhớ lại việc Thánh Paul và Banaba, sau cuộc hành trình truyền giáo thứ nhất của các ngài “*đã kể lại tất cả những gì Thiên Chúa đã cùng làm với hai ông, và việc Người đã mở cửa cho các dân ngoại đón nhận đức tin*” (Cv 14: 27) như thế nào. Họ có thể trở thành một con đường dẫn đến một sự “*khôi phục lại*” của đức tin, bằng cách mang sự tươi mát của các Hội Thánh trẻ đến cho các Hội Thánh có truyền thống Kitô giáo cổ xưa và như vậy giúp các Hội Thánh này tái khám phá ra lòng nhiệt thành và niềm vui được chia sẻ đức tin trong một cuộc trao đổi làm phong phú lẫn nhau trên cuộc hành trình đi theo Chúa. Mỗi bận tâm đối với tất cả các Hội Thánh, mà Giám Mục Roma chia sẻ với các Giám Mục huynh đệ của mình, tìm thấy một sự thể hiện quan trọng trong hoạt động của các Hiệp Hội Giáo Hoàng Truyền Giáo, là những Hiệp Hội nhằm mục đích khuyến khích và đào sâu ý thức truyền giáo của mỗi Kitô hữu đã được rửa tội, và của mỗi cộng đoàn, bằng cách nhắc nhở họ sự cần thiết phải đào luyện sâu xa hơn về truyền giáo cho toàn thể Dân Chúa, và bằng cách khuyến khích cộng đồng Kitô hữu để họ góp phần vào việc tuyên bố Tin Mừng trong thế giới. Một ý nghĩ cuối cùng về các Kitô hữu ở các vùng khác nhau của thế giới đang gặp khó khăn liên quan đến việc công khai tuyên xưng đức tin của họ và quyền được sống đức tin một cách xứng đáng. Họ là những anh em và chị em của chúng

ta, những nhân chứng can đảm - còn đông hơn các vị tử đạo của những thế kỷ đầu tiên – là những người đang chịu với lòng kiên trì tông đồ nhiều hình thức bách hại đương thời khác nhau. Nhiều người thậm chí liều thân để vẫn còn trung thành với Tin Mừng của Đức Kitô. Tôi muốn đảm bảo rằng bằng lời cầu nguyện, tôi đang gần những cá nhân, những gia đình và những cộng đoàn đang chịu đựng bạo lực và sự thiếu khoan dung, và tôi nhắc lại với họ những lời an ủi của Chúa Giêsu: “Hãy can đảm lên! Thầy đã thắng thế gian” (Ga 16:33). Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI đã khuyến khích: “*Chớ gì Lời Chúa được phổ biến mau chóng và được tôn vinh*” (2 Thes 3:1): Nguyện xin cho Năm Đức Tin này làm cho mối liên hệ của chúng ta với Đức Kitô mỗi ngày một bền vững hơn, vì chỉ trong Người mới có sự chắc chắn để nhìn về tương lai và đảm bảo một tình yêu chân thật và trường cửu” (Tông Thư Porta Fidei, s. 15). Đây là ước mong của tôi cho Ngày Khánh Nhật Thế Giới Truyền Giáo năm nay. Tôi ưu ái chúc lành cho các nhà truyền giáo và tất cả những ai đồng hành và hỗ trợ quyết tâm cơ bản này của Hội Thánh để lời loan báo của Tin Mừng được vang dội khắp nơi trên trái đất, chớ gì chúng ta, những thừa tác viên của Tin Mừng và những nhà truyền giáo, được cảm nghiệm “niềm vui ngọt ngào và an ủi của việc rao giảng Tin Mừng” (Phaolô VI, Tông Huấn Evangelii Nuntiandi, s. 80).

Làm tại Vatican, ngày 19 tháng 5 năm 2013, Đại Lễ Hiện Xuống

Bản tiếng Việt: Nhóm nghiên cứu UB. Loan Báo Tin Mừng.

Bản tóm
SỨ ĐIỆP NGÀY THẾ GIỚI TRUYỀN GIÁO
NĂM 2013

Ngày thế giới truyền giáo năm nay trùng vào Năm Đức Tin, Hội Thánh có cơ hội gia tăng đời sống thân mật với Chúa hơn và can đảm hơn trong sứ vụ loan loan báo Tin Mừng.

Sau đây là một số suy tư của Đức Giáo Hoàng gửi cho các tín hữu :

1. Đức tin trước hết là hồng ân của Thiên Chúa ban để con người có thể nhận biết và yêu mến Người, nhất là cho họ được tham dự vào sự sống thần linh của Ba Ngôi. Để đáp trả hồng ân đức tin này, người tín hữu không ngừng phó thác bản thân đời mình một cách tự do cho Thiên Chúa và tin tưởng vào lòng thương xót vô biên của Người. Tuy nhiên, hồng ân đức tin này không dành riêng cho một số người, mà còn được trao ban cho hết mọi người. Đức Bênêđictô XVI khẳng định rằng: việc “mở rộng truyền giáo là dấu chỉ cho thấy sự trưởng thành của một cộng đoàn Hội Thánh”. Thật vậy, một cộng đoàn “trưởng thành” là một cộng đoàn tuyên xưng, cử hành, sống bác ái và không ngừng rao giảng Lời Chúa, nhất là cho những người chưa một lần gặp gỡ Đức Kitô. Khả năng quảng bá, thông truyền đức tin cho người khác và sống đức ái, là thước đo sự tăng trưởng lòng tin của cá nhân cũng như của cộng đoàn.

2. Năm Đức Tin không chỉ thúc đẩy Hội Thánh ý thức về sự hiện diện của mình trong thế giới, mà còn quan tâm đến sứ mạng trong các dân tộc đa văn hóa. Công đồng Vaticano II nhấn mạnh đến việc mở rộng ranh giới đức tin là nhiệm vụ của mọi cộng đoàn Kitô hữu. “Chính các cộng đoàn này phải làm chứng cho Đức Kitô trước các dân tộc” (AG 37). Và bởi vì đây là yếu tố căn bản của đời sống Kitô hữu, Đức Giáo Hoàng Phanxicô đặc biệt mời gọi tất cả các giám mục, linh mục, các hội đồng linh mục, mục vụ và mọi người có trách nhiệm phải ưu tiên cho chiều kích truyền giáo này một chỗ đứng trong chương trình đào tạo và mục vụ.
3. Công việc truyền giáo của Hội Thánh qua mọi thời đại luôn cho thấy có những thách đố đến từ bên trong cũng như bên ngoài. Yếu tố bên trong có thể do thiếu nhiệt tình, niềm vui, sự can đảm và hi vọng trong việc loan báo Đức Kitô cho mọi người. Còn yếu tố bên ngoài là do việc loan báo Tin Mừng không phải là một hành vi cá nhân, nhưng “*luôn luôn là một hành vi của Hội Thánh*” (EN 60). Vì thế, sự cộng tác truyền giáo sẽ là động lực tạo nên sức mạnh bền vững nhờ sức mạnh của Chúa Thánh Thần.
4. Với công nghệ kỹ thuật cao, phương tiện truyền thông hiện đại tạo nên cơ hội hòa trộn con người khắp nơi trong và ngoài các quốc gia. Sự kiện này làm nảy sinh vấn đề như di dân, từ đó mọi người đều chịu ảnh hưởng và tác động lẫn nhau trong đời sống tôn giáo cũng như vật chất, nhất là vấn đề về đức tin. Trong hoàn cảnh hỗn tạp như thế, Hội

Thánh cần phải can đảm rao giảng Tin mừng của Đức Kitô để mang lại niềm hi vọng, sự hòa giải và tình hiệp thông, đặc biệt là sự hiện diện gần gũi của Thiên Chúa đầy lòng thương xót trong thế giới. Hội Thánh cũng ý thức rằng, truyền giáo hôm nay không phải là việc chiêu dụ người ta trở về với Chúa, nhưng là làm chứng bằng đời sống của chính mình để sao cho mọi người thấy được cuộc gặp gỡ thân tình của chúng ta với Đức Kitô, đáng trao ban tình yêu và ơn cứu độ đến cho thế giới.

5. Sau cùng, Đức Thánh Cha mời gọi và khích lệ mọi người truyền giáo, đặc biệt là sự dân thân quảng đại của các nhà truyền giáo của các Hội Thánh trẻ, nhờ đó, nhiều Hội Thánh đang gặp khó khăn được ơn canh tân, đổi mới. Ngài xin các giám mục, dòng tu và các cộng đoàn hoạt động theo sự chỉ dẫn của sắc lệnh *Ad Gentes*, đồng thời giúp các Hội Thánh khác có thêm các ơn gọi truyền giáo. Sau cùng, ngài mong ước Năm Đức Tin giúp các tín hữu gia tăng mối tương quan thân tình của chúng ta với Đức Kitô, “vì chỉ ở trong Người, chúng ta mới có niềm tin vững chắc hướng tới tương lai và bãi đảm một tình yêu chân chính và lâu bền” (*Porta Fidei*, 15).

Học hỏi

Sứ Điệp Ngày Khánh Nhật Thế Giới Truyền Giáo Năm 2013 của ĐTC Phanxicô

Chủ đề: Loan báo tin mừng với lòng can đảm

Dẫn nhập:

Bối cảnh của Ngày Khánh Nhật thế Giới Truyền Giáo 2013 là dịp kết thúc Năm Đức Tin. Trong bầu khí “đức tin”, Đức Thánh Cha Phanxicô đề nghị 2 điểm cụ thể để sống Ngày Truyền Giáo 2013:

- Cùng cố tình bằng hữu của chúng ta với Chúa Giêsu, đây là trọng tâm của đức tin;

- Cùng cố lòng can đảm, hăng say loan báo Tin Mừng (truyền giáo) cùng với Giáo Hội và trong Giáo Hội, Nhiệm thể Chúa Giêsu.

Dàn ý dưới đây có thể giúp chúng ta hiểu được những suy tư của Đức Thánh Cha với những khai triển của 5 số trong Sứ điệp:

I. ĐỨC TIN VÀ SỨ VỤ TRUYỀN GIÁO:

- 1. Truyền giáo biểu lộ sự trưởng thành đức tin (số 1)*
- 2. Đức tin là động lực của truyền giáo (số 2)*

II. THỰC HIỆN SỨ VỤ TRUYỀN GIÁO:

1. Những trở ngại và hỗ trợ đối với Truyền giáo (số 3)

a) Trở ngại bên trong

b) Trở ngại bên ngoài

c) Những hỗ trợ

2. Sự cấp bách của Truyền giáo và thực trạng xã hội hôm nay (số 4):

a) Thực trạng xã hội hôm nay

b) Sự cấp bách của Truyền giáo

Kết luận Lời ngỏ với mọi thành phần dân Chúa (Số 5).

Với dàn ý trên, chúng ta cùng học hỏi một số điểm quan trọng về Truyền Giáo mà Đức Thánh Cha Phanxicô gọi ra cho toàn thế giới.

- Số 1 -

Câu 1: Đức Thánh Cha đã đưa ra những xác tín nào về đức tin ?

Trả lời : Đức Thánh Cha đã đưa ra 3 xác tín về đức tin

Xác tín 1: Thiên Chúa yêu thương con người! Và đức tin là một hồng ân quý giá do Thiên Chúa yêu thương ban tặng.

Từ đó có thể thấy bốn hệ quả quý giá của Đức tin : làm cho con người có thể (1) biết Chúa, (2) yêu mến Chúa, (3) được thông phần vào sự sống của Chúa, (4) và làm cho cuộc đời con người được ý nghĩa hơn, tốt lành hơn và đẹp đẽ hơn.

Xác tín 2: mỗi cá nhân phải đón nhận đức tin qua

- Lòng can đảm phó thác vào Chúa,
- Việc sống tình yêu của Chúa,
- Lòng biết ơn đối với lòng thương xót vô biên của Chúa.

Xác tín 3: đức tin là một món quà mà người ta không thể giữ cho riêng mình, nhưng phải được chia sẻ, vì 2 lý do:

- Chia sẻ đức tin để mọi người đều có thể cảm nghiệm niềm vui được Thiên Chúa yêu thương, niềm vui của ơn cứu độ;

- Nếu không chia sẻ đức tin, khi đó chúng ta sẽ trở thành những Kitô hữu bị cô lập, không sinh hoa quả và bệnh tật.

Câu 2: Mối tương quan giữa đức tin và việc truyền giáo là gì ?

Trả lời : Trở nên môn đệ của Chúa Giêsu, trong cộng đoàn Giáo Hội, chính là hệ quả của niềm tin vào Chúa Giêsu, yêu mến Ngài và bước theo Ngài. Từ đó, Đức Thánh Cha đã đưa một khẳng định để nói lên mối tương quan giữa đức tin và việc truyền giáo: *“Việc rao giảng Tin Mừng không thể tách ra khỏi việc làm môn đệ Đức Kitô”*.

Có hai lý do giải thích sự liên kết chặt chẽ giữa *đức tin* và *việc truyền giáo*:

- “*Lòng nhiệt thành truyền giáo là một dấu chỉ rõ ràng về sự trưởng thành của một cộng đoàn Hội Thánh*” (Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI, Tông huấn *Verbum Domini*, số 95). Là cộng đoàn “*kitô hữu trưởng thành*”:

* Khi tuyên xưng và cử hành đức tin

* Khi sống đức tin qua đức ái

* Khi đem Lời Chúa (loan báo đức tin) cho những người chưa có cơ hội biết Đức Kitô.

- Sự vững chắc của đức tin của chúng ta, ở mức độ cá nhân và cộng đồng, được đo lường

* Bằng việc truyền thông đức tin cho người khác,

* Bằng việc làm chứng đức tin trong đức ái cho những người mà chúng ta gặp gỡ.

- Số 2 -

Câu 3: Theo Đức Thánh Cha, truyền giáo là gì ? Và là nhiệm vụ của ai ?

Trả lời : Theo Đức Thánh Cha, truyền giáo là « *mở rộng ranh giới của đức tin* ». Ranh giới này liên quan đến lãnh vực (1) địa lý, (2) truyền thống văn hoá của các dân tộc và (3) tâm hồn của mỗi con người.

Truyền giáo là nhiệm vụ của mỗi Kitô hữu và mỗi cộng đoàn Kitô hữu: *“Vi Dân Thiên Chúa sống trong những cộng đoàn, đặc biệt là các giáo phận và giáo xứ, và chính trong những cộng đoàn này mà một cách nào trở nên hữu hình trong chúng, cho nên những cộng đoàn ấy cũng phải làm chứng cho Đức Kitô trước mặt muôn dân”* (Sắc Lệnh Ad Gentes, số 37).

Câu 4: Nhiệm vụ truyền giáo của mỗi thành phần Dân Chúa như thế nào ?

Trả lời : Đức Thánh Cha mời gọi các Giám Mục, các linh mục, các Hội đồng linh mục và mục vụ, mỗi người và mỗi nhóm có trách nhiệm trong Hội Thánh :

- *hãy đặt tầm quan trọng của sứ vụ truyền giáo lên hàng đầu trong các chương trình mục vụ và đào tạo,*

- vì 2 lý do:

(1) việc dần thân làm tông đồ sẽ không trọn vẹn nếu không bao gồm ý định *“làm chứng về Đức Kitô trước mặt muôn dân”*.

(2) truyền giáo không chỉ là một chiều kích mang tính chương trình tạm thời trong đời sống của người Kitô hữu, mà phải là một chiều kích cơ cấu chi phối toàn bộ mọi khía cạnh của cuộc sống người Kitô hữu.

- Số 3 -

Câu 5: Những trở ngại đối với việc Truyền giáo là gì?

Trả lời : Khi truyền giáo, chúng ta đương đầu với những trở ngại bên trong và bên ngoài.

a) Trở ngại bên trong:

- Trở ngại bên trong xuất hiện khi lòng nhiệt thành, niềm vui, lòng can đảm, và hy vọng của chúng ta trở nên suy yếu khi “*rao giảng sứ điệp của Đức Kitô cho mọi người và giúp con người thời đại gặp gỡ Đức Kitô*”.

b) Trở ngại bên ngoài:

- Trở ngại bên ngoài xuất hiện khi một số người cho rằng “*việc rao truyền Chân Lý Tin Mừng là vi phạm đến tự do*”.

Trả lời cho vấn đề này, Đức Phaolô VI đã nói thật rõ trong Tông Huấn Evangelii Nuntiandi, số 80: “*Thật là ... một sai lầm khi áp đặt một điều gì đó trên lương tâm của anh em chúng ta. Nhưng lại là một chuyện khác khi đề nghị Chân Lý Tin Mừng và ơn cứu độ trong Đức Giêsu Kitô cho lương tâm của họ một cách rõ ràng, đầy đủ và trong sự hoàn toàn tôn trọng quyền tự do chọn lựa của họ ... chính là một công hiến cho tự do*”.

Câu 6: Những hỗ trợ cho sứ vụ Truyền giáo là gì?

Hai niềm xác tín sau đây sẽ hỗ trợ cho sứ vụ truyền giáo:

- Xác tín về sứ vụ truyền giáo đến từ Chúa: Chúa Giêsu đến giữa chúng ta để chỉ cho chúng ta con đường cứu độ, và trao phó cho chúng ta sứ vụ làm cho mọi người biết con đường ấy, cho đến tận cùng trái đất. Xác tín này giúp chúng ta luôn luôn có can đảm và niềm vui để đề nghị, một cách tôn trọng, cuộc gặp gỡ Đức Kitô.

- Xác tín về sự hỗ trợ của Giáo Hội: Đức Thánh Cha Phanxicô đã mạnh mẽ lập lại:

+ Không bao giờ được quên một nguyên tắc cơ bản: *“không thể rao giảng Đức Kitô mà không có Hội Thánh”*.

+ Truyền giáo không bao giờ là một hành động cô lập, cá nhân hay riêng tư, nhưng luôn luôn là hành động của Hội Thánh. Đức Phaolô VI đã viết rằng *“khi một nhà giảng thuyết, một giáo lý viên hay một Mục Tử vô danh nhất, trong các vùng đất xa xôi nhất, rao giảng Tin Mừng, tập họp cộng đồng nhỏ của mình hoặc một cử hành một bí tích, thậm chí một mình, nó vẫn là một hành động của Hội Thánh.”* Đó *“không phải vì sứ vụ mà người ấy tự gán cho mình, hay bởi cảm hứng riêng, nhưng trong sự hiệp nhất với sứ vụ của Hội Thánh và nhân danh Hội Thánh”* (Tông Huấn Evangelii Nuntiandi, số 60). Xác tín này bồi thêm sức mạnh và làm cho tất cả các nhà truyền giáo và rao giảng Tin Mừng cảm thấy mình không bao giờ cô đơn, nhưng là một phần tử của một thân thể, được sinh động hóa bởi Chúa Thánh Thần.

- Số 4 -

Câu 7: Sứ vụ Truyền giáo phải đối diện với thực trạng nào của xã hội hôm nay?

Trả lời : Đức thánh cha trình bày 5 thực trạng của xã hội hôm nay mà sứ vụ truyền giáo phải đối diện:

* Thực trạng 1 : Hôm nay, (1) việc di chuyển dễ dàng (*di dân vì công ăn việc làm, du lịch...*), (2) “những phương tiện truyền thông mới”, (3) những trao đổi chuyên môn và văn hóa, đã làm mọi người, kiến thức và kinh nghiệm hòa trộn lẫn vào nhau, từ đó tạo ra những di chuyển lớn của con người. Ví dụ như đối với những cộng đoàn giáo xứ, cũng rất khó để biết ai là những người qua lại hoặc ai sống ổn định trong giáo xứ.

* Thực trạng 2 : Trong những vùng trước kia theo truyền thống Kitô giáo, đang gia tăng số người xa lạ với đức tin, hoặc thờ ơ với bình diện tôn giáo (một số người đã được rửa tội nhưng lại chọn lựa những cách sống dẫn họ xa đức tin), hoặc được khích lệ bởi những niềm tin khác. Vì thế, cần phải biến họ thành đối tượng của một “cuộc Tái Phúc Âm Hóa.”

* Thực trạng 3 : Một phần lớn nhân loại chưa được biết Tin Mừng của Chúa Giêsu Kitô.

* Thực trạng 4 : Những khủng hoảng liên quan đến nhiều lĩnh vực khác nhau của cuộc sống: về kinh tế, tài chính, an toàn thực phẩm, môi trường, và cả về những lĩnh vực liên quan đến ý nghĩa sâu xa hơn về đời sống và những giá trị cơ bản đang tác động trên cuộc sống.

* Thực trạng 5 : Những căng thẳng và xung đột trong cuộc sống gây ra những bất ổn và khó khăn trong việc tìm con đường dẫn đến một nền hòa bình vững bền.

Câu 8: Trước những thực trạng xã hội nói trên, Đức Thánh Cha nói gì về truyền giáo?

Trả lời : Trước những thực trạng xã hội nói trên, Đức Thánh Cha nhắc đến 3 điểm:

1/ Sự cấp bách của Truyền giáo : Trong tình huống phức tạp này, với hiện tại và tương lai đáng lo ngại, việc can đảm đem Tin Mừng của Đức Kitô vào mọi thực tại còn cấp bách hơn nữa,

2/ Lợi ích của Truyền Giáo:

+ Tin Mừng là một thông điệp hy vọng, hòa giải, hiệp thông, một công bố về sự gần gũi của Thiên Chúa, về lời rao giảng rằng quyền năng của tình yêu Thiên Chúa có thể thắng vượt bóng tối sự dữ và dẫn đưa chúng ta trên con đường tốt lành.

+ Chỉ cuộc gặp gỡ Đức Kitô mới có thể cung cấp cho con người thời đại một ánh sáng chắc chắn chiếu soi con đường của mình.

3/ Cách thức Truyền Giáo:

+ Mang đến cho thế giới niềm hy vọng mà đức tin mang lại, qua chứng từ và tình yêu của chúng ta.

+ Đặc tính truyền giáo của Hội Thánh không phải là việc cải đạo, nhưng là một chứng từ của đời sống; chứng từ này chiếu sáng đường đi và mang lại hy vọng và tình yêu.

+ Một lưu ý: Hội Thánh không phải là một tổ chức cứu trợ, một doanh nghiệp hay một tổ chức Phi Chính Phủ (NGO), nhưng là một cộng đoàn của những người, (1) được sinh động hóa bởi tác động của Chúa Thánh Thần, (2) đã sống và đang sống sự kỳ diệu của cuộc gặp gỡ Chúa Giêsu Kitô và (3) muốn chia sẻ cảm nghiệm về niềm vui sâu xa, chia sẻ Sứ Điệp cứu độ mà Chúa đã ban cho chúng ta. (4) Chính Chúa Thánh Thần là Đấng hướng dẫn Hội Thánh trên con đường này.

Số 5

Câu 9: Đức Thánh Cha đã có lưu tâm đặc biệt gì đối với việc truyền giáo hôm nay?

Trả lời : Đức Thánh Cha đã có 3 lưu tâm đặc biệt :

1/ *Đối với những Hội Thánh có truyền thống Kitô giáo cổ xưa:* Những nhà truyền giáo có thể trở thành một con đường dẫn đến một sự “*khôi phục lại*” của đức tin, bằng cách mang sự tươi mát của các Hội Thánh trẻ đến cho các Hội Thánh có truyền thống Kitô giáo cổ xưa và như vậy giúp các Hội Thánh này tái khám phá ra lòng nhiệt thành và niềm vui được chia sẻ

đức tin trong một cuộc trao đổi làm phong phú lẫn nhau trên cuộc hành trình đi theo Chúa.

(2) *Đối với các Hội Thánh trẻ:* đang quảng đại gửi các nhà truyền giáo đến các Hội Thánh đang gặp khó khăn – trong đó có những Hội Thánh có truyền thống Kitô giáo cổ xưa – và như thế mang sự tươi mát cùng nhiệt tình khi sống đức tin, là đức tin canh tân đời sống và mang lại niềm hy vọng. Những nhà truyền giáo này là một trong những thể hiện chương trình “*Hồng ân đức tin*” (*Fidei Donum*).

(3) *Đối với các Hội Thánh đang gặp khó khăn:*

- Họ là các Kitô hữu ở các vùng khác nhau đang gặp khó khăn liên quan đến việc công khai tuyên xưng đức tin của họ và quyền được sống đức tin một cách xứng đáng.

- Họ là những chứng nhân can đảm - còn đông hơn các vị tử đạo của những thế kỷ đầu tiên – là những người đang chịu với lòng kiên trì tông đồ nhiều hình thức bách hại đương thời khác nhau.

- Nhiều người thậm chí liều thân để vẫn còn trung thành với Tin Mừng của Đức Kitô.

Đức Thánh Cha muốn đảm bảo rằng bằng lời cầu nguyện, ngài đang gần những cá nhân, những gia đình và những cộng đoàn đang chịu đựng bạo lực và sự thiếu khoan dung, và ngài nhắc lại với họ những lời an ủi của Chúa Giêsu: “*Hãy can đảm lên! Thầy đã thắng thế gian*” (*Ga 16:33*).

Câu 10: Sau cùng Đức Thánh Cha đã gỡ lời với tất cả chúng ta điều gì nhân dịp ngày Khánh Nhật Thế giới Truyền Giáo 2013?

Trả lời : Đối với tất cả mọi người dịp ngày Khánh Nhật Thế giới Truyền Giáo 2013:

- Đức Thánh Cha đã nhắc lại niềm xác tín : *“Chớ gì Lời Chúa được phổ biến mau chóng và được tôn vinh”* (2 Thes 3:1).

- Đức Thánh Cha cầu chúc: *“Năm Đức Tin này làm cho mối liên hệ của chúng ta với Đức Kitô mỗi ngày một bền vững hơn, vì chỉ trong Người mới có sự chắc chắn để nhìn về tương lai và đảm bảo một tình yêu chân thật và trường cửu”* (Tông Thư Porta Fidei, s. 15).

- Cuối cùng Đức Thánh Cha ưu ái (1) chúc lành cho các nhà truyền giáo và tất cả những ai đồng hành và hỗ trợ quyết tâm cơ bản này của Hội Thánh để lời loan báo của Tin Mừng được vang dội khắp nơi trên trái đất, (2) chớ gì những thừa tác viên của Tin Mừng và những nhà truyền giáo cảm nghiệm được *“niềm vui ngọt ngào và an ủi của việc rao giảng Tin Mừng”* (Phaolô VI, Tông Huấn Evangelii Nuntiandi, s. 80).